пакъ що да е това, за да не се видѣ да София даже и предрѣшена? О, злочеста София! Ужасна ревность!

Нѣкои искатъ да кажатъ че това зависяло отъ "независимостьта". Странно наименование. Какъ може да зависи нѣщо отъ независимо нѣщо! Но тъй или инакъ, ние въ искреността си неможемъ да не забѣлѣжимъ че не е хубава работа и добро не прѣдвѣщава това, дѣто да се тъкмятъ да закачатъ всяка работа о нѣщо дѣто не прилягa и не прилича. Ако тъй започнемъ въ младото наше княжество, какъ мисли да искара?

* * *

Има ли да се издадатъ нови нѣкакви книги, тука ние въ затънтения и пустиненъ нашъ ъгълъ не знаемъ и не сме чули нищо. И дѣ ще чуемъ! Има нѣсега и въ нашето общество дѣто друго се не чуе освѣнь бухането на бухалитѣ и чавкането на чавкитѣ. Тука, дѣто съмъ на този часъ, не се чуе освѣнь единъ "гласъ български" или като български. Този гласъ се чуе на истина и въ най-затънтенитѣ кюшета, дѣто ходи и се вѣсява, както ни увѣряватъ, даромъ, т.е. безъ пари; това е поне до сега тъй, но могатъ нѣкои, да скивни единъ хубавъ день на гласовититѣ хора, да съберать цѣната на "гласа" съ администрирадивнымъ образомъ, какимъ и безобразіемъ се раждава днесь. Но, това, ще ни кажатъ, не е наша работа. Тъй да е. Ние можемъ да се съгласимъ, колкото за това